

Sygn. akt I ACz 931/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko SA Marek Klimczak SA Dariusz Mazurek (spr.)
------------------------	---

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **E. K.**

przeciwko (...) **Szpitalowi Wojewódzkiemu Nr (...) w (...) L. F., (...) S.A. w W. Oddziałowi Regionalnemu w L.**

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 2 września 2015r., sygn. akt I C 1309/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA Marek Klimczak SSA Anna Gawelko SSA Dariusz Mazurek

Sygn. akt I ACz 931/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie przyznał wynagrodzenie Instytutowi Centrum (...) w Ł. za sporządzoną opinię w sprawie w kwocie 3.993,86 zł.

Sąd wskazał, że biegli z Instytutu sporządzili opinię w sprawie za wydanie której przedłożono rachunek na kwotę 3.993,86 zł. Sąd Okręgowy dokonał weryfikacji niniejszego rachunku pod kątem wskazanego w nim wynagrodzenia oraz pod kątem przepisów wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24.04.2013r. w sprawie określania stawek wynagrodzenia biegłych (...) (Dz. U. z 2013r. poz. 518).

Na powyższe postanowienie powódka złożyła zażalenie zarzucając naruszenie art. 290 k.p.c. oraz art. 291 k.p.c. poprzez narażenie stron na niepotrzebne koszty oraz zarzuciła naruszenie art. 90 u.k.s.c.

Wskazując na powyższe domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Skarżąca podniosła, że opinia wydana przez Instytut powinna zawierać imiona i nazwiska osób, które przeprowadziły badania i wydali opinię, lecz również ich stopnie naukowe i stanowiska służbowe ze wskazaniem dziedziny wiedzy w której są specjalistami. Biegli muszą przeprowadzić badania i ustalić wspólne stanowisko Instytutu, a nie tylko złożyć podpis pod opinią. W ocenie skarżącej przedłożona opinia jest tylko pozorem opinii Instytutu, a w rzeczywistość jest to opinia jednego biegłego prof. S. podpisana przez dwóch pozostałych lekarzy.

Ponadto przedłożona opinia nie odpowiada na stawiane pytania ani też nie ustosunkowano się w niej do zarzutów strony.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 291 k.p.c. instytut naukowy lub naukowo-badawczy może żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę i za stawiennictwo swoich przedstawicieli.

Ponadto w oparciu o treść art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - który stosuje się odpowiednio do opinii wydanych przez instytut - biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Z art. 89 ust. 2 ww. ustawy wynika, że wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa sąd, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy – na podstawie złożonego rachunku.

Szczegółowy sposób określania wysokości wynagrodzenia biegłego reguluje obecnie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. Nr 518).

Utrwalony w judykaturze jest pogląd, w myśl którego opinia instytutu wydana na żądanie sądu powinna być podjęta kolektywnie, po wspólnym przeprowadzeniu badania oraz powinna wyrażać stanowisko nie poszczególnych osób, lecz instytutu, który te osoby reprezentują. Opinia winna być podpisana przez osoby występujące jako organy instytutu.

W ocenie powódki, przedłożona do akt opinia (k. 280-284) nie spełnia powyższego wymogu.

Z powyższą oceną nie sposób się zgodzić.

W tym miejscu należy zauważyć, że po prawomocnym uchyleniu postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 września 2014r. (k. 236-237) ponownie zlecono Instytutowi opracowanie opinii podstawowej i uzupełniającej spełniającej wymogi określone w art. 290 k.p.c. (k. 248-249).

W odpowiedzi na niniejsze do akt sprawy została przedłożona pisemna opinia początkowo podpisana przez jednego z biegłych prof. dr hab. n. med. K. S., która następnie została uzupełniona o podpis dr.n.med. J. G. oraz zastępcę dyrektora ds. lecznictwa Instytutu dr n.med. P.K. O. (k. 280-284).

Tym samym wymóg kolegiального opracowania i podpisania opinii został spełniony.

Ponadto podniesiony przez powódkę zarzut dotyczący oceny merytorycznej przedłożonej opinii pozostaje poza wpływem na wysokość przyznanego wynagrodzenia, albowiem w obecnie obowiązującym stanie prawnym zgodnie z brzmieniem cyt. na wstępie art. 89 ust. 2 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonane prace ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydanej opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wydania opinii na podstawie złożonego rachunku. Zatem nie uzależnia się możliwości przyznania biegłemu wynagrodzenia od uznania sporządzonej przez niego opinii za prawidłową. Przyznanie biegłemu wynagrodzenia uzależnione jest od skorzystania z jego usług (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja

1973 r., II CZ 64/73, Lex, nr 7260.). Jeżeli zakres opinii biegłego mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu sądu, ocena przydatności opinii dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest doniosła dla ustalenia wynagrodzenia biegłego.

Z przedłożonej przez Instytut Centrum (...) w Ł. opinii wynika, że jej zakres mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu sądu, a ocenę przydatności przedmiotowej opinii dla rozstrzygnięcia sprawy będzie dokonywał Sąd na etapie wydania wyroku. Kwestia nieustosunkowania się przez biegłych lekarzy w treści opinii co do podniesionych przez strony zarzutów nie ma znaczenia, albowiem zarzuty te (k. 210 i 216) zostały wniesione do opinii sporządzonej przez biegłą dr n med. A. P. – D., która to opinia nie spełnia wymogów opinii Instytutu. Tym samym strony mają możliwość podniesienia zarzutów do przedmiotowej opinii Instytutu.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Marek Klimczak SSA Anna Gawelko SSA Dariusz Mazurek